

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 69: Fijne Vretdagen

Ik doe niet jaaroverzichten. Althans, zo noem ik ze niet. Terugblikken doe ik wel want het is belangrijk dat we dat doen. Niet om te zien wat er allemaal gebeurd is, of om die rotherinneringen terug te halen. Ik blik terug om te zien hoe ver ik ben gekomen. Normaal blik je terug op oudejaarsavond maar ik vind Kerst geschikter. Het heeft niets te maken dat ik er zo blij van wordt ofzo, want Kerst zelf heb ik niet bijster veel mee. Ik denk dat ik het op kerst doe omdat ik dan toch net even meer tijd heb.

Da's wel apart, tijd met Kerst want vaak staan beide dagen helemaal vol gebonjourd met sociale verplichtingen en verwachtingen. De ene familie verwacht je, de ander ook. Als papa (en mama) zijnde is het altijd een hele planning om die planning heen. Je kan gevoelsmatig niet zeggen van joh kom maar hier heen of we komen niet. Op de een of andere manier heb je stiekem wel zin. Kerst zijn ook wederom van die dagen dat we ons massaal tot de Grote Heer richten. Of je hem nou God, Allah of weetikveel noemt, we doen het wel. Sommige bedanken hem voor de mooie dingen in het afgelopen jaar, vragen hem het eten te zegenen, vragen hem naar onze verloren dierbaren en als kers op de slagroom met chocoladesprinkels vragen wij ouders toch nog één klein dingetje. Ik bid in deze even mee; Lieve meneer of mevrouw daarboven, ik weet dat ik niet al te vaak aan U denk enzo, eigenlijk vergeet ik U gewoon. Sorry man. Ik had het even druk met de monsters. Over de monsters gesproken, ik heb één piepklein verzoekje. Kunt u er alstublieft voor zorgen dat tijdens deze dagen vol met drukte en gezelligheid hun oren het doen, ze zich weten te gedragen en we gewoon chillen dagen hebben zodat ik ze niet om de haverklap hoef te waarschuwen enzo? Zou wel cool zijn dus alvast bedankt? Of wilt U er wat voor terug? Dat we ruilen ofzo? Weet je wat, de dag dat ik naar boven mag, neem ik mn boek wel mee voor u. Heeft U ook wat te lachen. Nou ik moet vliegen, tot jeans!

Je kunt zeggen wat je wilt, maar monsters zijn met drukke dagen als deze vaak echt kerstmonsters. Met sneeuw ipv glitter en ijskoude acties en reacties. Elsa from Hell zeg maar. Ze hebben het zelf niet in de gaten maar wij wel. Daarom herhalen we dat tafereel elk jaar weer. En toch gaan we allemaal naar de families. Al is het alleen maar om te kunnen zeggen tegen de monsters; Monsters, gedraag je he. We zijn nu bij opa en oma en die willen ook een leuke dag. And off we go, gehuld in pakken en foute kersttruien denderen we hopen

naar een leuke dag. Daar komen we vaak al van een koude winterker(st)mis thuis. Kerststress + kadootjes + een batterij aan snoep = LILILILI TO THA MAX! Al je hoop vervlogen en de Kerstmonsters zijn los. Erg? Nee, eigenlijk niet. We doen er zelf net hard aan mee en 's-avonds zitten we bomvoldaan op de bank naar de tv te staren. Volgend jaar weer? Nja dikke kans wel. Wat was jouw Kerstwens? Geluk en liefde enzo. En die van mij?

Ik wens jullie allemaal fantastische Vreetdagen toe. Moge jullie 14 kilo groeien, de glühwein rijkelijk vloeien en chocolade voor een jaar niet meer kunnen zien. Wens ik echt alleen maar slechte dingen? Nee. Ik wens een ieder traan. Waar iedereen elk jaar wel diverse tegenslagen krijgt te verduren en dat komend jaar wellicht niet anders zal zijn, wens ik jullie een traan. Een traan met schitterende glinster zodat hoop weer geluk mag zijn.

Liefs,

Dagboek van een Papa